

Az öreg halász hálójában

Aznap vígan szelte a vizet a Pöttyös hajó. Hordó kutya kedvenc helyén, a hajóorrban vigyázta a tengert, és a legénység többi tagja is szorgosan végezte a dolgát. Melák a kormánynál, Nyurga az árbockosárban, Panka a konyhában, Tücsi pedig miután minden kötelet ellenőrzött, és a fedélzet is ragyogott, egy régi hálóval bíbelődött. Halászni már nem volt jó, viszont a rakományt lekötni még pont megfelelt volna, „ha nem ilyen egyforma szélű, hanem kicsit keskenyebb, de valamivel hosszabb” –ahogy Tücsi megfogalmazta magának. Apró szigetek sora mellett haladtak el.

Pöttyös Kapitány térképpel a kezében állt a hajóhídon és távcsövével figyelte, mikor melyik szigetet hagyják maguk mögött, el ne tévesszék a megállót. Az egyik szigetről a parton fürdőző gyerekek integettek feléjük, a másiktól épp csónakokba szálló halászok. Aztán három lakatlan. „Innen még fél nap a Kókusz sziget, ha így haladunk” – nyugtázta a Kapitány, és már várta, hogy régi barátai is feltűnjenek. Nem is tartott tovább 1-2 percnél, Nyurga és Hordó már jelezte is: a kutya boldogan csaholt, a nyakigláb matróz pedig integetve kiáltotta:

- Delfinek, jobbra előttünk!

Az egész legénység szaladt, hogy üdvözlje a csapatot, akikkel errefelé mindig találkoznak, és innen már együtt haladnak a kikötőig. Ott aztán a berakodás után, közös hancúrozást rendeznek a vízben. Csakhogy ezúttal a delfinek nem viszonozták vidám ugrálással az üdvözlést. Úgy tűnt, valami nincs rendben.

- Jajj, de jó, hogy erre jársz Pöttyös Kapitány! Segítened kell! - kiáltotta egyikük. – A kisfiam a part közelében játszott az egyik korallszirtnél, és véletlenül beleakadt egy régi leszakadt halászhálóba. Nem tudjuk kiszabadítani!

Pöttyös Kapitány azon nyomban kiadta a vezényszavakat: vitorlákat bevonni, horgonyt kivetni. Gyorsan lehúzta csizmáját, övére tűzte a törét, és egy nagy fejesugrással máris a vízbe vette magát. Csak ott szólt a delfinekhez:

- Mutassátok, merre van!

- Kapaszkodj belénk! - mondták, és sebesen elszárguldottak vele a közeli szirthez. Ott a kapitány mély lélegzetet vett, és a víz alatt meg is látta a pórul járt kis delfint. A háló egyik vége a sziklához csavarodva, másik végébe

teljesen belegabalyodva a kis delfin. Bánatos, segítségkérő szemekkel nézett Pöttyös Kapitányra.

Közben a hajón sem tétlenkedtek. Vízrebocsátották a csónakot, Melák, Nyurga és Panka bepattant, és hatalmas evezőcsapásokkal eredt a delfinek után.

Tücsi a fedélzeten maradt a hajóra vigyázni, és Hordó kutyát nyugtatta, a nyakát simogatva. Izgatottan várták, hogy teljenek a súlyos, óráknak tűnő percek, és nagyon szorítottak. Oda se mertek nézni.

A víz alatt a Kapitány gyorsan felmérte a helyzetet. Látta, hogy a pici már nem sokáig bírja levegő nélkül, de azt is, hogy túl sokáig tartana itt a víz alatt kiszabadítani. Fogta hát a kését és a szikláról vágta le a hálót. Intett a delfineknek, segítsenek minél előbb a felszínre emelni a bajbajutott kicsit. Ahogy felértek, megkönnyebbülten vettek levegőt, és végre a kis delfin is teleszívhatta tüdejét. Pöttyös Kapitány örömmel látta, hogy legénysége tudja a dolgát, és már ott várnak tettere készen. A delfinek alulról tartották, Melák és Nyurga felülről fogta meg, és beemelték a kis delfint a csónakba, ahol Panka ügyes mozdulatokkal lefejtette róla az öreg halászhálót.

Nehéz lenne szavakkal leírni azokat a tripla szaltókat, dupla csavart ugrásokat, amivel a delfinek örömben elkápráztatták barátait, amikor a kis delfint óvatosan visszaengedték a vízbe.

- Soha nem felejtjük el neked Pöttyös Kapitány! – hálálkodtak, és hatalmas csókokat nyomtak Panka, Melák és Nyurga homlokára is, akik természetesen már velük együtt fickándoztak a vízben.

Csak Tücsi és Hordó maradt ki a nagy örömből. Ott gubbasztottak körömrágván az árboc tövében, amíg meg nem hallották a csónakban visszaérkező társaság vidám hangját. Boldogan hallgatták végig a történetet. Aztán mikor fedélzetre húzták a csónakot is, Tücsit külön váratlan öröm érte. Nagy kiáltásban tört ki, amikor meglátta a csónakban a régi hálót:

- Hurrá, ez pont olyan keskenyebb és hosszabb, hogy nem kell átfűznöm a másikat!

Pöttyös Kapitány félig felhúzott szemöldökkel és huncut mosollyal a szája sarkában csak annyit mondott:

- Téglalap.

Ezen mindannyian jót kacagtak, és vitorlát bontva, immár a delfinek kíséretében, újra célba vették a Kókusz szigetet.

VÉGE